

ئەلەم

ئەلەم

เสื่อใบ

เมื่อเวลา 15.00 น. วันที่ 24 พฤษภาคม นายวีระศักดิ์ วิจิตร์แสงศรี รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เปิดเผยว่า จากการณ์ที่ นายใบ สະอาดดี อายุ 94 ปี หรือ เสื่อใบ เข้ารับการรักษาอาการเส้นเลือดโป่งไปกดทับระบบทางเดินหายใจ ที่โรงพยาบาลศูนย์เจ้าพระยา ยมราช และถูกนำตัวส่งรักษาต่ออย่างโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรุงเทพฯ ห้องไอซีบูชีวีที ชั้น 8

อาการเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม ที่ผ่านมา โดยแพทย์รักษาอย่างใกล้ชิด แต่ด้วยวัยและการติดเชื้อในกระเพาะเดือดที่รุนแรงทำให้ภาวะซึ่อกยังมีคงอยู่อย่างต่อเนื่อง ร่างกายเริ่มไม่ตอบสนองต่อการรักษา ความดันลดลงตามลำดับ ส่งผลให้เสื่อในเสียชีวิตอย่างสงบ เมื่อเวลา 11.00 น. โดยมีลูกหลานพร้อมหน้าอยู่ข้างเตียง

“การเสียชีวิตของเสื่อในนับเป็นการสูญเสียบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนสำคัญของเมืองสุพรรณ ส่วนกำหนดการเคลื่อนศพจะเคลื่อนออกจากโรงพยาบาลพระมงกุฎ geleawan ที่ 25 พฤษภาคม เวลา 12.00 น. ไปบำเพ็ญกุศลที่วัดพันคำถึง ต. ตอนน้ำภาน อ. เมือง จ. สุพรรณบุรี และจะมีพิธีบรรพตนำศพเวลา 16.00 น.” รองผู้ว่าฯ สุพรรณบุรี กล่าว

ประวัติของเสื่อใน หรือ นายใบ สะอดดี ก่อนเป็นโจร เป็นชาวนาอยู่ที่ จ. สุพรรณบุรี พื้นที่ช่วงปี 2487 ตอนนั้นอายุประมาณ 30 ปี ที่บ้านถูกโจรรับรุ่นก่อสูมหนึ่งเข้ามาก้มโมากวายตอนนั้นไม่คิดแคนอะไร เพราะไม่มีการเสียเดือดเนื้อ แต่อีก 5 เดือนต่อมา โจรกลุ่มเดิมกลับมาปล้นที่บ้านอีกครั้ง คราวนี้ได้ฉุดน่องเมีย “ไปด้วย จึงแคนมาก คัวเป็นลูกชองอุกตามถ้าโจรและตามน้องเมียกลับคืนมา สุดท้ายม่าโจรตายไป 2 คน ถูกตัวรุจตามจับ จึงหนีออกจากบ้านเข้าสู่เส้นทางสายโจร มาอาศัยในป่าแถบ อ. เดิมบางนางบัว สังกัดเสือฝ่าย ต่อมายกตัวเป็นอิสรร จนมีชื่อเสียงในวงการโจร มีลูกน้องถึง 40 คน

เสื่อในจะออกปล้นอยู่ในเขต จ. อ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท ส่วน จ. สุพรรณบุรี จะไม่ปล้น เพราะเป็นเขตอิทธิพลของเสือฝ่ายถือว่าเป็นเขตเดียวกัน จะไม่เข้าไปปรบกวนโดยเดือกดันเฉพาะคนรวยหน้าเลือด ได้เงินจากการโกรกคนจน คนรวยที่มีคุณธรรมช่วยเหลือชาวบ้านจะไม่ปล้น และการปล้นแต่ละครั้งจะไม่เอาทรัพย์สินหมด เอาเพียงครึ่งเดียว ใช้วิธีการปล้นแบบขอเจ้าทรัพย์ สิงไหนเจ้าทรัพย์ไม่ให้ก็ไม่เอา และห้ามทำร้ายเจ้าทรัพย์เด็ดขาด ยกเว้นจะขัดขืนและต่อสู้ เมื่อปล้นมาได้จะนำทรัพย์สินบางส่วนมาช่วยคนจน จนกระทั่งถูกตำรวจจับ ตำรวจผู้บุราเบื้องเสื่อในคือ ผู้กองยอดยิ่ง สุวรรณาการ และศาลตัดสินประหารชีวิต แต่ให้การรับสารภาพ ศาลจึงลดโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ต่อมาได้รับการอภัยโทษเหลือจำคุก 20 ปี ขณะถูกจำคุกมีพฤติกรรมหนึ่งที่น่าภย่องคือ การช่วยเหลือผู้คุมให้รอดพ้นจากการถูกทำร้ายจากนักโทษ เหตุการณ์ครั้งนั้นเลยได้ลดโทษให้ออกจากคุก โดยเสื่อใบได้ให้ข้อคิดแก่เยาวชนรุ่นหลังว่า “ให้ลูกหลานที่เกเร รู้ว่าการเป็นโจร เป็นเสื่อ มันไม่ดี เพราะต้องอยู่อย่างหลบซ่อนตัวตลอดเวลา และทรัพย์สินที่ปล้นมาอยู่ได้ไม่นาน จึงอย่างให้ทุกคนตั้งใจทำงาน ขยันหมั่นเพียรเข้าไว้ อย่างได้อะไรก็เก็บหอมรอมริบเอา เดียววันหนึ่งเราจะได้ในสิ่งที่ต้องการ” ช่วงสุดท้ายของชีวิตเสื่อใบได้ตั้งมั่นแห่งชีวิตในการดำรงตนตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดย

เสือใบจะออกปล้นอยู่ในเขต จ.อ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท ส่วน จ.สุพรรณบุรี จะไม่ปล้น เพราะเป็นเขตอิทธิพลของเสือฝ่ายถือว่าเป็นเขตเดียวกัน จะไม่เข้าไปปรบกวน โดยเลือกปล้นเฉพาะคนรวยหน้าเลือด ได้เงินจากการโกรงคนจน คนรวยที่มีคุณธรรมช่วยเหลือชาวบ้านจะไม่ปล้น และการปล้นแต่ละครั้งจะไม่เอาทรัพย์สินหมด เอาเพียงครึ่งเดียว ใช้วิธีการปล้นแบบขอเจ้าทรัพย์ สิ่งไหนเจ้าทรัพย์ไม่ให้ก็ไม่เอา และห้ามทำร้ายเจ้าทรัพย์เด็ดขาด ยกเว้นจะขัดขืนและต่อสู้ เมื่อปล้นมาได้จะนำทรัพย์สินบางส่วนมาช่วยคนจน จนกระทั่งถูกตำรวจจับ ตำรวจผู้ปราบเสือใบคือ ผู้กองยอดยิ่ง สุวรรณภูมิ และศาลตัดสินประหารชีวิต แต่ให้การรับสารภาพ ศาลจึงส่งต่อไปให้การตัดสินประหารชีวิต

ต่อมาได้รับการอภัยโทษเหลือจำกัด 20 ปี ขณะถูกจำคุกมีพฤติกรรมหนึ่งที่น่ายกย่องคือ การช่วยเหลือผู้คุ้มให้รอดพ้นจากการถูกทำร้ายจากนักโทษ เหตุการณ์ครั้งนั้นเลยได้ลดโทษให้ออกจากคุก โดยเสือใบได้ให้ข้อคิดแก่เยาวชนรุ่นหลังว่า “ให้ลูกหลานที่เกเร รู้ว่าการเป็นโจร เป็นเสือ มันไม่ดี เพราะต้องอยู่อย่าง陋บ ซ่อนตัวตลอดเวลา และทรัพย์สินที่ปล้นมาอยู่ได้ไม่นาน จึงอยากให้ทุกคนตั้งใจทำงาน ขยันหมั่นเพียรเข้าไว้ อย่างได้อะไรก็เก็บหอมรอมรับเอา เดียววันหนึ่งเราจะได้ในสิ่งที่ต้องการ” ช่วงสุดท้ายของชีวิตเสือใบได้ตั้งมั่นแห่งชีวิตในการดำรงตนตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยยึดถือเป็นแนวทางดำเนินชีวิตของครอบครัว “สะอาดดี” ณ บ้านพันต่ำลึง ต.ดอนกามียน อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ซึ่งการจากไปของเสือใบถือเป็นการปิด

ดำเนินเสื่อเมืองสุพรรณคนสุดท้ายที่ยังคงหลง
เหลืออยู่ ต่อจากเสื่อนเทศวร ที่เสียชีวิตเมื่อห่าง
ปลายปี พ.ศานมานา